

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1467/06
06.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tužene BB, čiji je punomoćnik BA, adv., radi poništaja braka, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.244/06 od 6.3.2006. godine, u sednici održanoj 6.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.244/06 od 6.3.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P.5305/03 od 16.9.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da sud utvrdi da je ništav brak zaključen između tužene BB i sada pok. PP dana 1.1.1997. godine u __, zaveden u matičnu knjigu venčanih za matično područje __ pod tekućim brojem aa za 1997. godinu. Stavom drugim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Odlučujući o žalbama parničnih stranaka Okružni sud u Nišu je presudom Gž.244/06 od 6.3.2006. godine odbio žalbe kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude punomoćnik tužioca je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine) Vrhovni sud je našao da je revizija tužioca neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.12. ZPP, na koju se revizijom neosnovano ukazuje jer je izreka presude jasna i razumljiva, ne protivureći sama sebi niti razlozima presude, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ospitati.

U pravnosnažno okončanom postupku utvrđeno je, da je tužilac AA sin sada pok. PP, da je tužena sa ocem tužioca PP zaključila brak 1.1.1997. godine u __, a da je od aprila 1996. godine do zaključenja braka tužena BB sa pok. PP živela u vanbračnoj zajednici i to u njenom stanu, da je bračna zajednica između tužene i sada pok. PP trajala neprekidno do smrti PP __.2001. godine. Za sve vreme trajanja braka između oca tužioca i tužene bio je kontinuitet u zajednici života. Tužilac je sa svojom porodicom živio do 1997. godine u stanu u __ kod svoga oca i da je iz ovog stana iseljen 1997. godine a po pravnosnažnosti presude u predmetu P.1652/88 od 24.10.1998. godine. Ovoj spor je vođen po tužbi sada pok. PP za iseljenje ovde tužioca njegovog sina Gorče i njegove porodice zbog njihovih poremećenih odnosa. Nakon zaključenja braka tužena BB je sa sada pok. PP zaključila ugovor o doživotnom izdržavanju koji je overen od strane Opštinskog suda u Nišu 30.5.1997. godine pod brojem III R.485/97, koji je po tužbi tužioca reduciran za svojinski deo tužiočeve majke. Odnosi u braku su bili skladni i među njima je postojala zajednica života i pre zaključenja braka kao i posle zaključenja braka sve do smrti, a otac tužioca za života nije podneo tužbu za poništaj braka.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan, jer nisu ispunjeni uslovi za poništaj braka predviđenih članovima od 31.-36. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik RS" br.18/05, koji je u primeni od 1.7.2005. godine).

Odredbom čl.31. Porodičnog zakona propisano je da je brak ništav ako su ga sklopila dva lica istog pola, ako izjave volje supružnika nisu bile potvrđne, ili ako brak nije sklopljen pred matičarem. Članom 32. istog zakona propisano je da je brak ništav ako nije sklopljen radi ostvarivanja zajednice života supružnika, s tim što brak između lica iz stava 1. ovog člana neće biti poništen ako je zajednica života supružnika naknadno uspostavljena (st.2. istog člana). Takođe odredbom čl.33. je propisano da je brak ništav ako je sklopljen za vreme trajanja ranijeg braka jednog supružnika, s tim da novi brak neće biti poništen ako je raniji brak u međuvremenu prestao. Takođe brak je ništav ako ga je sklopilo lice nesposobno za rasuđivanje (čl.34. navedenog zakona), brak je ništav ako su ga međusobno sklopili krvni, adoptivni, ili tazbinski srodnici među kojima nije dozvoljeno sklapanje braka (čl.35. i čl.36. navedenog zakona).

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, kao i da je brak zaključen između dva lica suprotnog pola, da je sklopljen radi zajednice života koja je faktički postojala i pre zaključenja braka i koja je trajala sve do smrti pok. Čedomira, da u vreme zaključenja ovog braka ni jedna od stranaka nije bila u braku, da ni jedan od supružnika nije bio nesposoban za rasuđivanje niti je u krvnom, adoptivnom ili tazbinskom srodstvu, a takođe, ne stoje ni uslovi ni za rušljivost braka, jer ničim nije potvrđeno da je brak zaključen pod prinudom, zabludom ili pretnjom, to je pobijana odluka u svemu pravilna i zakonita.

Navodi tužioca koji ističu da je njegov otac sada pok. PP bio mnogo stariji od tužene, skoro punih 30 godine, da brak nije zaključen iz emocionalnih razloga, su neosnovani jer je u toku postupka utvrđeno da je brak zaključen radi zajednice života i da je ta zajednica trajala sve do smrti pok. PP, kao i da je ta zajednica postojala i pre sklapanja braka.

S toga su neosnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl.405. ZPP.

Na osnovu odredbe čl.357. st.2. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik RS" br.18/05 koji je u primeni od 1.7.2005. godine) Vrhovni sud je odlučujući o reviziji tužioca primenio odredbe ovog zakona.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm